

Nieuwsbrief 36

Vakantietijd

De vakantieperiode van onze collega-gezinnen is afgelopen, nu is de onze aangebroken. Onze kinderen gaan naar een Nederlandse basisschool die de schoolvakanties aanhouden die in Suriname gebruikelijk zijn. Dat betekent dat de 'zomervakantie' in de lange droge tijd valt: augustus-september. Voor ons verandert er na de vakantie ook het één en ander. Joas gaat naar het voortgezet onderwijs. Opnieuw hebben we gekozen voor een Nederlandse school die zoveel mogelijk het Nederlandse systeem volgt. Een spannende verandering en Joas heeft er tegelijk veel zin in. Een aantal van zijn schoolvrienden gaat naar dezelfde school. Het heeft ook een nadeel. De school begint namelijk een half uur eerder dan de basisschool en is ook niet altijd op dezelfde tijd klaar. Dat wordt een uitdaging voor het vervoer. Dat was al een uitdaging met vaak meer dan twee uur per dag in de auto; dat wordt dus niet minder. Een oplossing waar we nu inmiddels van overtuigd zijn, is om te verhuizen. We hebben plotseling zelfs een huis op het oog om te kopen. Dat staat op een voor ons ideale plek in een rustige en doodlopende straat. En op fietsafstand van zowel de school, MAF en de winkels. Te mooi om waar te zijn. Of door God op ons pad gebracht? Het is een hele investering, aardig wat opknapwerk en een grote stap. Opnieuw voor ons de vraag: wat is wijs?

Plotseling een huis op het oog om te kopen

Thuis

Rianda geniet enorm van de vakantietijd en is na een week lekker tot rust gekomen. De grootste drukte is vriendjes regelen. Maar vriendjes brengen aangename afleiding en plezier voor iedereen, dus dat doen we graag. Ruben groeit en ontwikkelt razendsnel. Hij observeert en kopieert. Hij loopt als een kievit rond en klimt als een berggeit. Zo wist hij deze week voor het eerst boven op het keyboard te klimmen! Stiekem prachtig om hem daar triomfantelijk te zien zitten. Tegelijkertijd betekent het nog meer opletten. Ja, we hebben een druk gezinnetje! Het is ook genieten en we maken er samen wat leuks van. Met vier jongens is er altijd wat te beleven. En niet altijd leuk. Zo klonk plots van buiten een langgerekte 'auuuuuu' ... Joas was lelijk gevallen tijdens een potje voetbal 's avonds en brak zijn linkerpols. Zucht... daar gaan we weer. Na een foto te hebben gemaakt, bleek er een breuk te zitten bij het groeibeen in zijn pols. Een vervelende plek. Het bot moest opnieuw gezet worden en uiteraard in het gips. Vier dagen later konden we op controle komen. De pols zag er perfect uit! 'Zoals God het heeft gemaakt', zei de dokter. Dankbaar! Anders had een operatie nodig geweest. Wel heel vervelend voor Joas natuurlijk, zo aan begin van de vakantie. Maar het gaat gelukkig best goed en we zijn dankbaar dat het niet erger is. Na drie weken mag het gips er alweer af en is er gelukkig nog een stukje vakantie over.

Deze heerlijke deugniet ontwikkelt razendsnel en houdt ons de hele dag bezig

Een oude printer wordt gedemonteerd en onderzocht. Zeker is dat hij het nu nooit meer zal doen...

Joas en Tom verwerken suikerriet tot 'kauwklare' stukjes. Ondanks z'n gips kan Joas nog aardig wat doen.

Vers kokoswater uit de tuin

Vliegen

Veel vliegvelden in Suriname zijn in slechte staat. Gras wat niet of gedeeltelijk gemaaid wordt, reparaties van spoorvorming of erosie waar niks aan gedaan wordt. Het grootste probleem is dat er weinig of geen geld is voor brandstof en grasmaaieronderdelen. Naar een aantal vliegvelden kunnen we dan ook niet meer toe of we zijn genoodzaakt striktere limieten aan te houden. Bijvoorbeeld door minder kilo's mee te nemen, zodat we meer veiligheidsmarge kunnen houden. Op een vlucht met één van de nieuwe piloten (vorig jaar) kwamen we op een idee: grasmaaien met een zeis. Een oud concept wat nog springlevend blijkt te zijn. Uiteindelijk werd in samenwerking met de zendingen Marco en Marjolein Schuurmans en Foundation for Farming Nederland een plan gemaakt. We zouden een proefproject starten en mensen trainen van twee dorpen met elk een vliegveld. Een geldinzameling bracht binnen een paar dagen voldoende geld bijeen om de benodigde zeisen plus de vlieggasten te bekostigen. En zo stond ik onlangs op een dorp midden in de jungle van Suriname te helpen om zeisen in elkaar te zetten en af te stellen. Na een korte demonstratie werd de eerste zeisles aan een groep Wayana-indianen gegeven. Ze waren erg enthousiast en een aantal had al snel de slag te pakken. Het is ook geen ingewikkelde techniek natuurlijk. En het staat ook dicht bij de belevingswereld van een indiaan dan een gemotoriseerde grasmaaier. Het plan is om de mensen de komende tijd te ondersteunen en te motiveren om het zeismaaien te oefenen en aan iedereen te laten zien. We hopen dat het breed aanslaat, zodat uiteindelijk deze twee vliegvelden beter onderhouden zullen worden. Zonder machines, zonder lawaai en geen brandstof meer nodig. Als deze groep het echt oppakt, willen we later een groter project opzetten om ook de andere dorpen en vliegvelden te voorzien. Ik ben enthousiast en heb zelf ook een zeis aangeschaft. Goed voorbeeld doet volgen tenslotte.

Vanuit het thuisfrontteam - TFT

Het was een prachtige zomeravond, afgelopen donderdag 14 augustus. John en Tamara Zuidweg organiseerden een sing-in bij hen in de tuin, onderaan de dijk bij het bolwerk in Oostdijk. Samen psalmen en geestelijke liederen zingen in de buitenlucht. Dat verbindt! John opende en sloot de avond met gebed. Ergens halverwege het programma sprak Arjan vanuit het thuisfrontteam een woordje om het werk van MAF en wel bijzonder van Joop en Rianda onder de aandacht te brengen. De collecte heeft het prachtige bedrag van 900 euro opgehaald waar we iedereen die eraan heeft bijgedragen hartelijk voor willen bedanken. Want dankzij deze steun konden tientallen pakketjes worden samengesteld. Na een medische evacuatie worden de patiënten die door MAF naar het ziekenhuis zijn gevlogen, bezocht in het ziekenhuis door MAF-medewerkers. In het ziekenhuis krijg je niet zoveel. En meestal hebben deze mensen weinig ondersteuning. Gebed, etenswaren en wat praktische spullen zijn dan heel waardevol. John en Tamara, hartelijk bedankt voor het organiseren van deze bijzondere avond!

Verder zijn op het moment van schrijven de voorbereidingen voor de kledingbeurs weer in volle gang. Wanneer de nieuwsbrief bij u binnenkomt, is deze al geweest. Iedereen die welke bijdrage dan ook geleverd heeft: het wordt gewaardeerd. Bedankt!

Nieuwsbrief³⁶

FAM. VAN WEELE - NR. 36
SEPTEMBER 2025

De nieuwsbrief is bedoeld om u op de hoogte te houden van de ervaringen van de familie Van Weele. De verzending van de Nieuwsbrief wordt verzorgd door de Thuisfrontcommissie in samenwerking met MAF Nederland. Als u zich op wilt geven voor ontvangst van de nieuwsbrief of Joop & Rianda als supporter wilt ondersteunen, dan kunt u zich aanmelden via de website www.maf.nl. Wijzigingen (adres, e-mail, supportbedrag etc.) kunt u doorgeven aan adres@maf.nl of aan MAF Nederland, Postbus 7, 7390 AA Twello. Vermeld daarbij dat het om de familie Van Weele gaat.

TFT Van Weele
TFCvanweele@gmail.com

Arjan de Dreu Annelies Zuidweg
Arno Witsel Hanneke Sinke
Huub Weststrate

Joop en Rianda van Weele
tel. 0611 46 2017, joopenrianda@gmail.com
Postadres:
MAF Suriname, t.a.v. fam. Van Weele
P.O. Box 2031, Paramaribo, Suriname

Giften steunfonds:
NL28 ABNA 0428 503861 t.n.v.
MAF Nederland, o.v.v.
Steunfonds Van Weele

Onze uitzending wordt mede mogelijk gemaakt door Zending Gereformeerde Gemeenten (www.zgg.nl)

Ontvangt u de nieuwsbrief nog niet digitaal/op papier? Ga dan naar de website www.maf.nl, zoek onze pagina bij Internationale Staf en schrijf je in.

Hartelijke groet,
Joop en Rianda
Joas, Tom,
Koen, Ruben

Er wordt enthousiast geoefend met zeismaaien

De zeismaaiers met hun certificaat

